

תזחליל!

המופיעה בארץ, משחפת בעולה עם הנחש

הנחשים — פיתנים — איתם היא עובדת, אינם שוקלים פזות מעשרים קילו לנפש. היו לה כל מיני חיות מוזעזעות איתם. הרג, חנק — אבל מהכל יצאה בשלום. פעם אף הצילו את כב דה. גם הפעם היה זה ידיד המשפחה הטוב. אך הפעם במכ נית. יוניס פתחה בשקט את הסל. היא נצתרה בשקט לחיבוקו הלוהט. רק כעבור חמש הדקות הראשונות ניתברר לו שבין שניהם מצוי יצור שלישי — פיתין.

האיש נידרס למחרת היום ברחוב לונדוני.

★ ★ ★

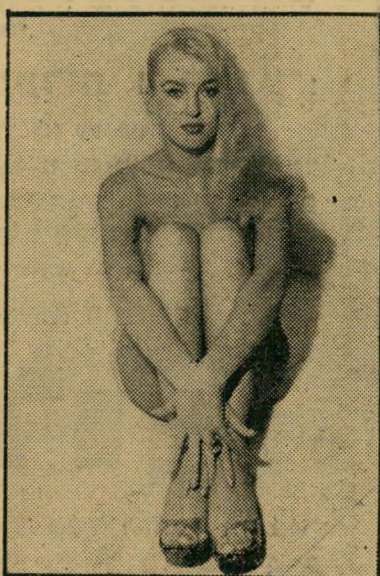
סטריפ בקיבוץ

הת מוהופעות הבכורה של יוניס דלאמונטי בישראל היתה בקיבוץ להב. היא שהתה שם יומיים. היא נחשיה, והלקה הכחולה-זכהה על ציפורניה, הצליחו ב- משותף להבריח כמה חברות ניפחדות עד כהת. האחרות עמדו והתכוננו בה בסקרנות, האופיינית למבקרים בגן-חיות. בעת ההופעה זרקי ילדי המשק פירורים לעבר הנחשים. הם ידעו איך להתנהג כלפי חיות עובדות.

פרט לזאת היא חוזרת בהתלהבות על סיסמתן השניה של בנות מינה המבקרות בארץ: "הקיבוץ נהדר, אך גורא משעמם."

חוזה בג'עדו

הנחשים הם חיות קרות-דם. הם זקוקים להתחממת מתמדת בחום השמש. דלאמונטי ירשה תכונה זו מנחשיה. עם בואה ארצה, מאנגליה הקרה, החליטה להקדיש את מיטב זמנה להשתזפות בשמש, החמה גם בסתו.

שני צדי ההמסכה

של דלאמונטי שווים בערכם — לפחות לדעת בעלה, ברנארד פרנאנדז, המאלף את נחשיה. ברנארד האנגלי היה צייד נחשים מיקצועי, סיפק נחשים רבים לגני-החיות של מולדתו. הוא אוהב את הסכנה.

ריקוד שבעת הנחשים

להתעסף, במשך שלוש שנות הופעתה, בשבעה נחשים. דלאמונטי הספיקה בשבעה

צברה, היא מתעספת רק בשני נחשים, המספיקים להבהיל את הקהל, בייחוד בקטע שאחד מהם נע לקראת הקלחות. אחדים מאלה נרתעים בתדהמה, אינם יודעים כי פי הנחשים סתום בנייר-דבק שקוף.

ולחיות לאמרנגן של דלאמונטי הרקדנית, הלוא היא יוניס אשתו. לפני היותו נהג מוניתי, עסק הגבר באילוף חיות.

הספציאליטה שלו היו נחשים. יוניס לאחיבמה אותם, ברגע הראשון, לדבריה, מפני שהיה נידמה לה שנחשים הם מפלצות. אבל זו היתה טעות חמורה, היא טוענת כיום. היא מצאה שנחש הוא יצור נעים אפילו, נקי ומסודר, ואם עוקרים לו את שיני הרעל וקושרים לו את הפה בנייר דבק, הוא עלול אפילו להיות סימפאטי, כשיש לו מצברוח טוב.